

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Únor 2017, r. XXI. č. 225

" Rozpoznávejme naše nedokonalosti, abychom si zasloužili dokonalost" (Sv. Augustin)

chlapce, který dospíval v kultuře a tradicích lidí této doby. Mluvil aramejsky, uměl číst hebrejsky a znal něco málo z řečtiny. Jeho veřejná činnost pravděpodobně spadá do posledních dvou nebo tří let života.

Co z toho plyne pro nás? Můžeme se ztotožnit s naším Pánem v běžných, dokonce rutinních nárocích našeho každodenního života. Život neprobíhá jen „od slávy ke slávě“, ale ve skutečnosti spočívá křesťanská spiritualita ve věrnosti malým věcem. A tak když stojíme mezi radostným obdobím narození našeho Pána a slavnou připomínkou jeho umučení, smrti a vzkříšení, obnovme jako učedníci naši věrnost Božímu slovu, abychom spolu s Kristem jednou povstali. Qualis rex, talis grex. „Jako pastýř, kterého ovce následují.“

Začíná únor – Hromnice (2.2.), o

hodinu je dne více. Když vítr dnes a sněžení, daleko jaro už není. Blažej (3.2.) kamínek ohřeje, k Dorotě (6.2.) skřivan okřeje. Agáta (5.2.) na sních bohatá, jímž každou díru zalátá. Únor je tradičně spojován se „skrytým životem“ našeho Pána. Je zajímavé, že kromě scén narození podle Matouše a Lukáše nám evangelia podávají velmi málo informací o mladých letech Ježíšových. Kromě drobné příhody o ztraceném dvanáctiletém Ježíšovi v chrámě (Lk 2, 41-52) se dočteme, že Ježíš „rostl v moudrosti, síle a v přízni Boha a lidí.“ Život našeho Pána zřejmě nebyl zvláště výjimečný mezi jeho dvanáctým a třicátým rokem. Dovedeme si představit, že prožíval všechny problémy typického židovského

P. William S. Faix, O.S.A.

Tradiční novoroční vycházka

Jako každý první den v roce ani letos jsme nevynechali naši tradiční novoroční vycházku. Tentokrát ji Ivan naplánoval do údolí Dalejského potoka.

Sešli jsme se na stanici metra Luka v poměrně hojném počtu 19 osob, opět nás doprovázel čiperný čtyřnohý Jerry. Ještě jsme chvíli pokračovali autobusem do Řeporyjí a vystoupili na náměstí.

Měli jsme štěstí, že se Ivanovi podařilo zajistit otevření kostela sv. Petra a Pavla, který patří k nejstarším románským památkám v Praze. I přes pozdější přestavbu se dochovaly části původní stavby – románská západní apside a vysoká věž se sdruženými okénky, v interiéru nás překvapil románský sloup s typickými drápky na patce. Hlavní oltář se zobrazením obou patronů je barokní z 2. poloviny 18. století od Josefa Kramolína.

Po prohlídce kostela, krátkém výkladu o jeho historii a modlitbě na závěr si zájemci mohli vystoupat na varhanní kruchtu.

Dověděli jsme se, že jméno bývalé obce se odvozuje od osadníků „řeporyjců“, kteří zde v minulosti nevyrývali řepu, ale dobývali kořen rostliny řepíku, který se používal v lékařství.

Pak jsme pokračovali naučnou stezkou nazvanou Údolím Dalejského potoka (s Národní přírodní památkou Dalejský profil zahrnující významné paleontologické lokality se známými vápencovými lomy Mušlovka a Černý lom, dříve zvaným Kamčatka). Z informačních tabulí jsme se dověděli, že se procházíme po dně pravěkého moře! Před 490 miliony let zde podél hlubokých zlomů vznikla mělká propadlina Pražské pánve a tu následně zalilo moře, které po dalších milionech let zase ustoupilo. Dalejský potok se vlévá do Vltavy, místy se hluboce zařezává do skalního podloží a vytváří tak ve vápencích půvabný kaňon.

Cestou jsme míjeli několik původních, nyní už bohužel rozpadlých mlýnů, jako třeba ten Trunečkův. Kráčeli jsme půvabně ojištěnou krajinu, v jednom místě jsme dokonce potkali skupinku jezdců na koních. Bohužel s plynoucím časem přešlo slunečné, byť mírně mrazivé odpoledne ve tmavý, mlhavý večer. Někteří účastníci chtěli stihnout novoroční ohňostroj v centru města, a tak ze společné návštěvy restaurace nakonec sešlo. Byli jsme rádi, že jsme nemuseli dlouho čekat na autobus, který nás odvezl k metru, a tam se naše cesty rozdělily. Děkujeme, Ivane, za krásnou a zajímavou novoroční vycházku.

Zdena

Příběhy na zimu

(výběr z knihy Pina Pellegrina: Příběhy pro osvěžení duše, vyd. Karmelitánské nakladatelství v r. 2012, 183 stran)

„Jací jsou obyvatelé tohoto města?“

Jeden muž sedával u vstupní brány do města.

Mladík, který byl právě na cestách, se ho zeptal: „Jací jsou obyvatelé tohoto města?“

Muž mu odpověděl otázkou: „Jací byli obyvatelé města, ze kterého přicházíš?“

Mladík řekl: „Špatní a sobečtí! Proto jsem byl rád, že jsem odtamtud mohl odejít!“

„Právě takoví jsou i obyvatelé tohoto města!“ odvětil muž.

O něco později přišel k bráně další mladík a položil mu stejnou otázku: „Jací lidé jsou v tomto městě?“

A muž odpověděl toutéž otázkou: „A jací byli obyvatelé města, z něhož přicházíš?“

„Byli velkorysí, pohostinní a dobří! Stálo mě velké úsilí, abych se přinutil odejít!“

„Také lidé v tomto městě jsou takoví,“ odpověděl sedící muž.

Poblíž stál pán, který vyslechl oba rozhovory. Když se druhý mladík vzdálil, obrátil se na sedícího muže vyčítavě: „Jak jenom můžete odpovědět na dvě stejné otázky naprosto odlišně?“

„Můj milý,“ řekl muž, „každý si svůj vesmír nosí v srdci. Kdo nenalezl v minulosti nic dobrého, nenalezne nic dobrého ani tady. A naopak, kdo měl přátele v jiném městě, nalezne také zde lidi věrné a oddané. *Neboť lidé jsou pro nás tím, co jsme v nich schopni nalézt.*“

Pěstitele růží

Dva muži pěstovali růže. První se při rozjímání rozplýval nad jejich krásou a vůní. Druhý naopak růže stříhal a obdarovával kolemjdoucí.

Jednoho dne ho ten první mnich napomenul: „Jak se můžeš tak jednoduše zbavovat radosti ze svých růží a jejich vůně?“

Ten druhý odpověděl: „Růže zanechají velkou vůni na ruku toho, kdo je daruje!“

Jedno přísloví říká: „Braní naplňuje ruce, ale darování srdce.“

Odpuštění

Když Bůh stvořil svět, nedařilo se mu ho postavit na nohy: neustále padal.

A tak stvořil odpuštění – a svět se na nohy postavil.

Odpuštění je tou nejkrásnější podobou lásky. Proto také vládne světem.

Jedna věc je jistá: zem by obnovila svou tvář, kdyby se všichni lidé ráno probouzeli s naprostou amnestií srdce.

Jeden z nás...

Pavel Verner, sbormistr Svatotomášského sboru

Jak to bylo se vznikem Svatotomášského sboru?

S ideou založit sbor přišel P. Miguel Fuertes, OSA, v r. 1998. Náš varhaník a můj přítel Antonín Brčák, který byl požádán, aby sehnal sbormistra, mě oslovil, zda bych se nemohl pro začátek – než někoho sežene – ujmout dočasně vedení sboru. Tento záskok trvá již devatenáct let a vzhledem k tomu, že jsme s členy sboru utvořili krásné společenství, v podstatě velkou rodinu, nehodlám na tom v nejbližší době nic měnit.

Jaké máš povolání?

Jsem profesionální hudebník, violoncellista. Hraji v kvartetu Apollon, dělám zástupce koncertního mistra v Národním divadle a jsem také profesorem na Pražské konzervatoři.

Jak funguje sbor?

Scházíme se každou neděli na večerních zkouškách, v zimě od šesti večer, v létě od sedmi hodin, a zpíváme při význačných liturgiích jak v našem kostele u sv. Tomáše, tak příležitostně i ve farnostech našich přátel. Za působení sboru jsme vystupovali už asi 600x při liturgii a uspořádali jsme asi 300 koncertů. Každé léto vyjíždíme na týdenní sborové soustředění. Už jedenáctým rokem pořádáme Festival duchovní hudby – Hudba v průběhu církevního roku.

Co je potřeba udělat, aby se někdo nový zapojil do sboru?

Stačí, aby zájemce přišel na zkoušku našeho sboru, případně aby mi zavolal na číslo 776 814 045 a domluvil se se mnou. Důležitý je samozřejmě kladný vztah ke katolické liturgii a k vážné hudbě.

Jaký druh hudby máš rád?

Vzhledem k mé profesi samozřejmě především vážnou hudbu; z vokální tvorby je mi nejbližší renesanční polyfonie, ale mám rád i krásné romantické skladby Antonína Dvořáka nebo Petra Iljiče Čajkovského, i skladby dvacátého století (Arvo Pärt, Zdeněk Lukáš, Pavel Kudelásek...). Kromě toho se mi také líbí jazzová hudba (kterou také s kvartetem v různých úpravách hrajeme).

Jak dlouho do kostela sv. Tomáše chodíš?

Od svých sedmi let, kdy jsem začal ministrovat pod vedením P. Víta Marečka.

Proč je, podle Tebe, tak důležitá hudba při liturgii?

Hudba při liturgii povznáší a prohlubuje její prožívání. Činí liturgii slavnostnější, dává prostor pro zamyšlení. Je to určitý způsob niterné modlitby. Notoricky známý je výrok sv. Augustina: „Kdo (dobře) zpívá, dvakrát se modlí.“

Na co se můžeme těšit během tohoto roku? Jaké jsou plány Svatotomášského sboru?

Sbor plánuje nádhernou liturgickou hudbu k postnímu období, letos především z díla G. P. Palestriny, T. Tallise a J. D. Zelenky. V květnu chystáme jako obvykle mariánské skladby na Noc kostelů a do sv. Dobrotivé a na koncert pro SDH (15.května u Panny Marie pod Řetězem). Na podzim chceme provést Palestrinovo Requiem a jako každoročně koncert ke cti sv. Cecílie, patronky muzikantů. Letos také chceme zopakovat oblíbené provedení Rybovy Mše vánoční s orchestrem. K dvacátému výročí sboru a opravení našich varhan plánujeme natočit nové CD, v pořadí již šesté.

Jednoho dne přišel za Sokratem jeden muž a řekl mu: „Poslechni, Sokrate, musím Ti říct, jak se zachoval jeden tvůj přítel.“ „Přestaň!“ přerušil ho mudrc. „Nechal jsi to co mi chceš říct, projít třemi síty?“ „Cože? O čem to mluvíš?“ „Ano,“ řekl Sokrates, „to, co mi chceš říct, máš nechat projít třemi síty. První je pravda. Ověřil sis to, co mi chceš říci? Jsi si jistý, že je to pravda?“

„Já jsem to jen slyšel povídat,“ řekl muž.

„Dobře,“ na to Sokrates, „tak mě přesvědč, že to prošlo druhým sítem. A to je dobro. Pokud to, co mi chceš říct, není tak docela pravdivé, je to alespoň něco dobrého?“

Muž zaváhal a pak odpověděl: „Ne, není to nic dobrého, naopak!“

„Takže,“ řekl mudrc, „zkusíme použít třetí síto: užitečnost. Pojdme se podívat, jestli to, co mi chceš říct, je k něčemu užitečné.“

„Užitečné? To zrovna ne,“ řekl muž.

„Takže pokud to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, ani užitečné, radši bych to neslyšel a nechci to vědět. A radím ti, abys na to taky zapomněl.“

Když vezmeme tuhle Sokratovu lekci doslova, myslím, že máme všichni hodně co zlepšovat a já jako první! Naneštěstí velmi často pomlouváme druhé a pouštíme do oběhu věci, které nejsou ani pravdivé, ani dobré, ani užitečné.

Pneumonie

Pneumonie neboli zápal plic je velmi časté onemocnění s vysokou úmrtností, a její výskyt je častý. Nejčastější příčinou jsou respirační patogeny – viry a bakterie. Postiženy jsou plicní sklípky, dýchací průdušinky a plicní intersticiium. Pneumonie je 3. nejčastější příčinou úmrtí v dospělosti. Nejvíce ohroženi jsou lidé se závažným onemocněním typu rakoviny, kuřáci, alkoholici a lidé drogově závislí. Z hlediska pohlaví jsou častěji postiženi muži než ženy. Úmrtnost stoupá s věkem a má maximum v 70 letech.

K nákaze dochází vdechnutím mikroorganismu inhalací od jiného nemocného, nebo inhalací kapének z vnějšího prostředí.

Klinika: kašel, dušnost, bolest na hrudi, horečka nad 38st., zimnice. Mimoplicní příznaky jsou celková schvácenost, bolesti hlavy a bolesti kloubů, svalů, postižení jater a srdce, zažívací obtíže. Komplikací může být plicní absces, sepse a zhoršení přidružených nemocí. Diagnóza se stanovuje jednak na podkladě klinického vyšetření u lékaře, ale hlavně pomocí rentgenového vyšetření. Léčba se musí zahájit co nejdříve antibiotiky, další léčba jsou léky proti kašli, proti horečce, analgetika a léky umožňující vykašlávání hlenu z dýchacích cest.

Prevence: Nemocným, kteří jsou rizikováni, se doporučuje očkování proti chřipce, dále se doporučuje očkování proti pneumokokům u lidí nad 65 let.

Závěrem je nutné zdůraznit, že pneumonie je velmi vážné onemocnění, které může skončit úmrtím, nesmí se podceňovat a při příznacích typu kašle s hnisavým sputem, schváceností a horečkou je potřeba vyhledat lékaře.

MUDr.Pehr Martin, praktický lékař

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 2. 2. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * 6. února slavíme **slavnost sv. Doroty**, patronky naší kaple. Poutní mše sv. s možností získat plnomocné odpustky bude ve 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * **Rádi uvítáme** lektory z řad věřících (muže i ženy) při nedělní mši svaté v 9:30 hod. Zájemci, hlaste se na seznam v refektáři.
- * Vyzýváme všechny farníky a farnice, aby přispívali svými články a myšlenkami do našeho farního zpravodaje **Tolle Lege**.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Při **tříkrálové sbírce** jsme tento rok vybrali **34 329.- Kč**. Děkujeme za pomoc hlavně dětem farnosti i škole sv. Augustina
- * Beseda z **Pouti do Santiaga de Compostela** bude 23. února od 19:30 hodin v refektáři.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Narozeniny v únoru:

V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci: 2.2. Marie Šárová; 6.2. Kateřina Trefná; 6.2. Jan Jelínek; 10.2. Sylvie Rysová; 12.2. Jiří Horský; 12.2. Vojtěška Heřmanová; 13.2. Marie Kazdová; 16.2. Ota Jelínek; 18.2. Jakub Kučera; 24.2. Petr Hajkr.

Chudí - milosrdenství.

Nesmíme si myslet, že chudí jsou na světě jen proto, abychom mohli konat skutky milosrdenství. Dáváš chleba tomu, kdo má hlad: ale bylo by lépe, kdyby nikdo neměl hlad a abys nedával nikomu. Odíváš nahého a což, nebylo by lépe, kdyby všichni byli dobře oblečení a kdyby taková potřeba nebyla? Pohasne snad oheň lásky? Opravdovější je láska, kterou miluješ šťastného, jehož nemůžeš k ničemu zavazovat: je ryzejší a čistší. Neboť zavazuješ-li nešťastníka k díkům, přeješ si možná vyvýšit se nad něho a chceš ho vidět pod sebou, toho, jenž ti dal příležitost vykonat dobro. Přej si raději, aby ti byl roven: a oba buďte poddáni Tomu, jenž nikomu není dlužníkem.

Sv. Augustin - výklad k prvnímu listu sv. Jana

Dobrou chuť!

Hovězí líčka na červeném víně

Toto jídlo se stalo poslední dobou hitem restaurací a tak tomu odpovídá i jejich cena. Proč si to tedy neuvařit doma mnohem levněji. Jen předem podotýkám, že je mnohem lepší jídlo připravovat zdlouhavěji a zapomenout na papiňák. Je to jídlo, které si zaslouží, abychom si s přípravou pohráli, v jednom receptu jsem se dočetla, že při správné péči maso pak na talíři můžeme nakrájet lžící. S tím souhlasím.

Budeme potřebovat: 70 dkg hovězích líček (myslím, že by se dala použít i na plátky nakrájená kliška), 5 dkg anglické slaniny, 2 cibule, 2 stroužky česneku, 200 ml kvalitního červeného vína, bujón (stačí koncentrovaný v kostce nebo ve formě želé – od firmy Knorr), bobkový list, rozmarýn, tymián, petrželová nať, sůl, pepř, na obalení hladkou mouku a na smažení sádlo.

Maso nakrájíme zhruba na porce, osolíme, opepříme a dobře obalíme v hladké mouce a zprudka opečeme na sádle. Vyjmeme a na výpeku osmahneme slaninu a cibuli s česnekem. Přidáme maso, přilijeme víno a bujón, použijeme buď čerstvé nebo sušené bylinky, trochu přisolíme a přiklopíme poklicí a pomalu dusíme, tak aby to jen mírně probublávalo. Pokud se tekutina moc vyvaří, přidáme trochu vody, občas promícháme, aby se maso nepřichytávalo k pánvi.

Když je maso měkké, necháme přebytečnou tekutinu odvařit, mouka, ve které jsme obalovali maso, nám šťávu dostatečně zahustí.

Podáváme s bramborovou kaší.

.

Dobrou chuť

Hanka

Farnost sv. Tomáše. 2016

Počet udělení svátosti křtu	74	Pohřby	5
Počet udělení svátosti biřmování	29	Obvyklá úhrnná návštěva všech bohoslužeb s nedělní platností v celé farnosti	400
Počet sňatků ve farnosti	39		
mezi katolíky	25		
mixta religio	13		
disparitas cultus (s nekřesťanem)	4		
Počet osob, jimž bylo uděleno pomazání nemocných	78		

Compostela 2016/2017

Na co se chystáme?

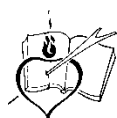
XIX. Augustiniánský týden. „Sv. Augustin dnes“ (24.4.- 30.4.2017).

XX. pouť do sv. Dobrotivé (27.5.2017)

14. farní slavnosti kostela sv. Tomáše Sobota 3.6.2017.

Noc kostelů (9.6.2017)

TÁBOR 2017: Zaječov 8. – 14. července 2017

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2017

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky